

Psi v citátech slavných

- Buffon: "Jediný rozdíl mezi člověkem a psem je v tom, že v nouzi a nebezpečí se na člověka spolehnouti nelze, kdežto na psa se spolehnouti můžeme vždycky."
- Burns: "Člověk je bohem psa, nezná jiného, nechápe jiného boha. Pes v přítomnosti člověka, svého pána, je oddaný a spokojený, uléhá k jeho nohám, pokorně k němu shlíží, s radostí ho poslouchá a s láskou ho doprovází. Celá duše psa vzhlíží k jeho bohu, rozplývá se v něm, všechny jeho síly, schopnosti a služby patří jen jemu, člověku!"
- Lord Byron: "Pes je krásný bez ješitnosti, silný bez vypínavosti a udatný bez zběsilosti. Má všechny lidské ctnosti bez lidských slabostí."
- V. Hugo: "Pes, to je ctnost, jež se stala zvířetem, protože se nemohla vtělit do člověka."
- A. Manthe: "Mezi prací v životě a smrtí na konci života musí zůstat něco pro radost - pes!"
- J. P. Sarter: "Psi dovedou milovat, jsou něžnější než lidé, věrnější. Mají tak neomylný instinkt, který jim umožňuje rozeznat dobro, odlišovat lidi dobré a zlé."
- Lord Byron : PES

Když pyšný lidský syn se pod zem vrací,
v kterém svět, kromě jména, sotva něco ztrácí,
tu sochař, v pompě smutku objednaný,
chvalozpěvem hrobku zdobí bez pohany.
Když dílo skončí a nápis je tam vrytý,
ne, čím byl mrtvý, ale čím měl být.
Všach chudák pes, v životě přítel pravý,
který první vítá, brání bez únavy, který celým srdcem patří pánu svému,
bojuje, dýchá, žije jenom jemu,
má být po smrti odhozený jako cár,
že pro nebe prý nemá duše dar -
zatímco člověk - hmyz ten! Tvrdí směle,
že jen jemu patří nebe celé.
Ach, člověče, Ty, kterého sláva skosila,
ponížený otroctvím a mocí, tou, co tě zkazila,
kdo pozná Tě dobře, odpor popadne ho,
ty bídná hrstko prachu oživeného!
Tvá láska je smilstvo, věrnos prázdný sen,
Tvůj úsměv past, slovo podvod jen.
Šlechtic možná rodem, zlý však od přírody,
ani té dobré šelmy nejsi hoden!
Vy, kteří ten prostý kámen uvidíte,
běžte svou cestou, truchlit nemusíte.
Já jen kde leží vyznačit jsem chtěl,
nejlepší přítel, kterého jsem měl.